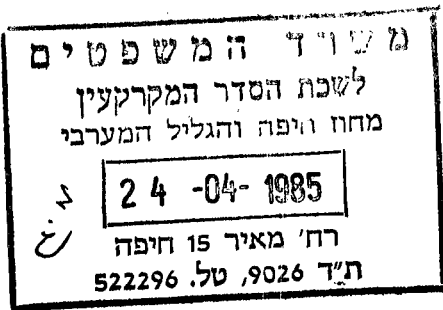

רשומות

קובץ התקנות

7 באפריל 1985

4789

ט"ז בניסן התשמ"ה

עמוד

1032	תקנות המים (היטל איזון), התשמ"ה-1985
1036	תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 2), התשמ"ה-1985
1036	תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 2), התשמ"ה-1985
1037	תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות), התשמ"ה-1985
1041	תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), התשמ"ה-1985
1050	צו שירות בטחון (התייבבות לרישום, לבדיקות ולשירות בטחון) (מס' 2), התשמ"ה-1985

תקנות המים (היטל איוון), התשמ"ה — 1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, התשי"ט—1959, ולאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תגורות

1. בתקנות אלה —

"מפיק" — אדם המפיק מים ממקור מים על פי רשיון הפקה, בין לצריכה עצמית ובין להספקה לאחרים, לרבות תאגיד צרכן;

"ספק" — אדם המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקם בעצמו ובין אם קיבלם מספק אחר;

"מקורות" — מקורות, חברת מים בע"מ, המפיקה או מספקת מים על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקה אותם בעצמה ובין אם קיבלה אותם מספק אחר;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית, למעט מי שמפיק מים לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עמו, לרבות חברי-בני-אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצה;

"משתמש במים" — מי שנמנה עם תאגיד צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;

"מערכת הפקת מים" — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים עד לנקודת המעבר אצל מפיק;

"מערכת הספקת מים" — מערכת הפקת מים וכן כל המיתקנים הדרושים להספקתם ולהובלתם של מים עד לנקודת המעבר אצל ספק;

"מערכת חלוקת מים" — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושי השונים של הצרכן אשר תחילתה לאחר נקודת המעבר, ובמערכת משולבת — אף לפני נקודת המעבר;

"מערכת משולבת" — מערכת אשר מיתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;

"נקודת מעבר" —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בפי הבאר או מקור השאיבה, ובלבד שאם קיימים מיתקני אגירה לוויסות הספקת מים — לאחר מיתקני האגירה הדרושים לוויסות הספקת מים ליממה אחת; היו מיתקני אגירה כאמור ליותר מיממה אחת, יובא בחשבון החלק היחסי של מיתקנים אלה, המתאיחם ליממה אחת בלבד;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן, ובלבד שכאשר הצרכן הוא עיריה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוט של אותה עיריה או מועצה מקומית;

(3) המקום שעליו הורה נציב המים, אם שוכנע ששיטת ההפקה או ההספקה במקרה מסויים מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר ;

"נקודת מדידה" —

- (1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בנקודת המעבר ;
(2) אצל ספק — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר ;

"כמות מים מוקצה" — כמות מים המוקצה כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות המים (השימוש במים באזור קיצוב), התשל"ו—1976² ;

"כמות מים נחרגת" — כמות מים שהופקה, סופקה או נצרכה מעל או בניגוד לכמות המים המוקצה ;

"כמות המים המסופקת", לגבי ספק — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה ;

"הוצאות הפקה" — ההוצאות להפעלה ולהנהלה, להחזקה ולשירותי הון של מערכת הפקה המים ;

"עלות מים" — כלל הוצאות ההפקה או הוצאות ההפקה וההספקה השנתיות, כשהן מחולקות בכמות המים המופקת או המסופקת באותה שנה, הכל בהתאם לענין ;

"יחידת מים" — מטר מעוקב של מים ;

"מחיר מים" — המחיר המשולם לספק מאת צרכן, בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת לו ; נקבע מחיר מים בתעריף — המחיר הקבוע בתעריף ;

"קרן חידוש" — קרן לחידוש מערכות הפקה מים ומערכות הספקת מים אשר את הקמתה, ההשתתפות בה ודרך פעולתה אישר נציב המים.

דרך החישוב של
עלות המים

2. (א) חישוב עלות מים, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, ייעשה אך ורק בהתאם לתקנות בדבר חישוב עלות מים, המתפרסמות כדין מפעם לפעם, ובכפוף להוראות תקנות אלה.

(ב) עלויות מים שהתקנות בדבר חישוב עלות מים חלות עליהן, יחושבו כפי שיוורה נציב המים.

(ג) בעת חישוב הוצאות הפקה או הוצאות הספקה, לענין חישוב עלות המים, לא יובאו בחשבון הוצאות מערכת חלוקת המים.

תשלום היטל איוון
בהתאם לכמות
ולמטרת המים

3. (א) מפיק או ספק חייב בתשלום שיעורי היטל האיוון בעד כל כמות המים המופקת או המסופקת.

(ב) שיעורי ההיטל יהיו בהתאם למטרות המים, כפי שצויינו ברשיון ההפקה, ובהתאם להוראות תקנות אלה.

2 ק"ת התשל"ו, עמ' 2415.

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות, שעלותם 76.5 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 9.4 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 11.8 שקלים למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 76.5 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 76.5 שקלים למ"ק.

5. (א) (1) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים שם רק 2.2 שקלים למ"ק;

(2) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצות האזוריות גליל עליון ועמק הירדן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם בשנת הכספים 1985/86 בלבד, במקום שיעורי ההיטל האמורים שם, רק 7 שקלים למ"ק.

(ב) מפיק או ספק של מים לחקלאות החייב בהיטל כאמור בתקנה 4 והוכיח לשביעות רצונו של נציב המים כי אין כל אפשרות להשתמש במים שהוא מפיק או מספק לשימוש חילופי, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים בתקנה 4 רק 2.6 שקלים למ"ק.

(ג) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים יוטל היטל איוון בשיעורים המפורטים להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

האזור	שיעור ההיטל בשקלים למ"ק	כמות המים במ"ק לדונם שעליה יוטל ההיטל
עמק בית שאן	2.2	2,000
עמק הירדן	2.6	2,000
עמק חרוד	2.6	2,000
עמק החולה	2.6	1,800
שפלת החוף	2.6	1,500
עמק זבולון	2.6	1,500
עמק יזרעאל	2.6	1,500

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפרעל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1) היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפרעל;

(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

(ד) מפיק או ספק של מים לחקלאות, החייב בהיטל איוון והוא חבר בקרן חידוש, ישלם היטל בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל ועם התשלום לקרן החידוש, לא יעלה על 76.5 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לייצור העשייתי

6. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלותם היא 76.5 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 10.2 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 14.4 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 76.5 שקלים למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים עם ההיטל לא יעלו על 76.5 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לצרכי בית,
מלאכה, מסחר,
שירותים
ושירותים
ציבוריים

7. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים אשר עלות המים שלו היא 119 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור של 55 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור של 62 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 119 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 119 שקלים למ"ק.

הצמדת עלויות
המים היטלי איוון
לתעריפי חשמל
לשאיבת מים

8. הוחלט כדין על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום עלויות המים ושיעורי ההיטל הנקובים בתקנות אלה, יבואו עלויות ושיעורים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאת בתעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל; במפעלים המפיקים או מספקים מים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר בה נציב המים המחייבת שימוש מיוערי באנרגיה, יהיה שיעור ההעלאה 0.25% לכל 1% של העלאת בתעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל.

גביית היטל
איוון מצרכן

9. (א) ספק החייב בתשלום היטל איוון על פי תקנות אלה רשאי לגבות מצרכניו, יחד עם מחיר המים, סכום השווה להיטל האיוון העולה בחלקה של כל יחידת מים המסופקת להם.

(ב) ספק אשר גבה מצרכניו מחיר מים בהתאם לתעריף שנקבע כדין, הכולל היטל איוון, לא יהיה רשאי לגבות מצרכניו סכום נוסף בשל היטל האיוון ששילם הספק.

(ג) חייב הספק בשל כמות המים שסיפק לצרכן, בהיטל איוון בסכום גבוה או נמוך יותר מזה שגבה מן הצרכן לפי תעריף כאמור בתקנת משנה (ב), רשאים הספק והצרכן לקזז את התשלומים ביניהם בהתאם לכך.

מים מלוחים =
מטור מהיטל איוון

10. על מים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרת המים השונות על פי קביעת נציב המים, לא יוטל היטל איוון, אלא אם נאמר אחרת בתקנות אלה.

ביטול

11. תקנות המים (היטל איוון), התשמ"ד—1984³ — בטלות.

אריה נחמקין
שר החקלאות

ב' בניסן התשמ"ה (24 במרס 1985)
(חמ 27—3)

3 ק"ת התשמ"ד, עמ' 1256; עמ' 1618, עמ' 1800, עמ' 2170, עמ' 2442; התשמ"ה, עמ' 706.

תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 2), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959, לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנות 2

1. בתקנות המים (תשלום מיוחד), התשל"ט—1978, במקום תקנה 2 יבוא:

2. (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיק או מספק כמות מים נחרגת, יהיו בהתאם למטרות המים כפי שצויינו ברשיון ההפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

שיעור תשלום מיוחד בהתאם למטרות המים

(ב) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, יהיה:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצה — 39 שקלים למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא בין 10% לבין 20% מכמות המים המוקצה — 98 שקלים למ"ק;

(3) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 20% מכמות המים המוקצה — 196 שקלים למ"ק.

אריה נחמקין
שר החקלאות

ב' בניסן התשמ"ה (24 במרס 1985)
(חמ 808—3)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התשל"ט, עמ' 305; התשמ"ה, עמ' 707.

תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 2), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, התשי"ט—1959, ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנות 5 ו-4

1. בתקנות המים (הענקות), התש"ם—1980, במקום תקנות 4 ו-5 יבוא:

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות ולייצור תעשייתי, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 76.5 שקלים למ"ק, או יותר מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 76.5 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לחקלאות ולייצור תעשייתי).

הענקות על מים לחקלאות ועל מים לייצור תעשייתי

5. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 119 שקלים למ"ק או יותר, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 119 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לצרכי בית).

שיעור ההענקה על מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים

אריה נחמקין
שר החקלאות

ב' בניסן התשמ"ה (24 במרס 1985)
(חמ 28—3)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התש"ם, עמ' 1698; התשמ"ה, עמ' 708.

תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות), התשמ"ה – 1985

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט–1959, לאחר התייעצות במועצת המים ועם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

בתקנות אלה –

"מקורות" – מקורות, חברת מים בע"מ, המספקת מים על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקה אותם בעצמה ובין עם קיבלה אותם מספק אחר;

"מפעלי מקורות" – מפעלים של מקורות באזורי הארץ השונים, שמתכונתם אושרה בידי נציב המים;

"צרכן" – אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים ממקורות על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" – תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עמו, לרבות חברי בני-אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצה;

"רשות מקומית" – עיריה או מועצה מקומית או מועצה אזורית, המספקת מים, לרבות מי שבא במקומן לענין הספקת מים בתחומיהן;

"נקודת מדידה" – הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, לצורך עריכת החשבון בין מקורות והצרכן בעד הספקת המים;

"כמות מים מוקצה" – כמות המים המוקצה כדיון, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות בדבר שימוש במים באזורי קיצוב;

"כמות מים מסופקת" – כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"כמות מים נחרגת" – כמות המים שהופקה, סופקה או נצרכה מעל או בניגוד לכמות המים המוקצה;

"שנה" – שנת כספים שתחילתה ב-1 באפריל וסופה ב-31 במרס שלאחריו.

הספקת מים
לפי תעריפים

2. (א) מקורות לא תספק מים אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

(ב) הוראות תקנות אלה עדיפות על כל הסכם שנעשה בין מקורות לצרכן לפני קביעת התעריפים הנקובים בתקנות אלה.

תעריפים כוללים
היטלי איוון,
הענקות ותשלום
מיוחד ואינם
כוללים מע"מ

3. התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיוון, הענקות מקרן האיוון ותשלום מיוחד, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איוון, הענקות מקרן האיוון ותשלום מיוחד, המתפרסמות כדיון מפעם לפעם; התעריפים אינם כוללים מס ערך מוסף.

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; תתשכ"א, עמ' 175.

אי תחולה לגבי
מים המסופקים
על ידי רשויות
מקומיות בתחום
שיפוטן

חיוב בתעריפים
לפי רשיון
הפקה

התחשבות בין
מקורות והצרכן

התעריפים למים
למטרות הצריכה
השונות

4. התעריפים הנקובים בתקנות אלה לא יחולו על מים שמספקות רשויות מקומיות בתחום שיפוטן ואשר לגביהם חלות התקנות בדבר תעריפים למים ברשויות מקומיות המתפרסמות כדין מפעם לפעם.

5. החיוב בתעריפים הנקובים בתקנות אלה ייעשה בהתאם לקביעותיו של רשיון הפקה לרבות מטרות המים המפורטות בו.

6. (א) צרכן חייב לשלם למקורות את מחיר המים בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה, בהתאם לחשבון שיוגש לו מאת מקורות.
(ב) בתום כל שנה תגיש מקורות לצרכן חשבון בעד כמות מים נחרגת; אם הית כזאת, בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה; מקורות רשאית להגיש חשבון כאמור גם לפני תום שנה, אם נוכחה בצריכה של כמות מים נחרגת.

7. התעריפים לכל מ"ק מים מכמות המים המסופקת מאת מקורות יהיו כמפורט להלן

1 מים לחקלאות		
שם מפעל מקורות	תעריף בחדשים אפריל, מאי, ספטמבר עד מרץ (שקלים למ"ק)	תעריף בחדשים יוני עד אוגוסט (שקלים למ"ק)
1.1 עמק הירדן	33.8	47.3
יסוד המעלה, חולון	50.0	70.0
כפר גלעדי	50.7	71.0
קרן-בנא	54.8	76.7
אורן-חדרה	57.5	80.6
גבול צפוני, רחלים, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו-שפרעם, שימרון-הרי אפרים, מגדל-נצרת, עמק מזרחי, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, גוש דן, השפלה, אשתאול, שואבה, לכיש, אשקלון	61.7	86.3
1.2 בית שאן - מעיינות		
שפעה		20.4
אגם חיתל		31.5
רמתניה		49.4
בית שאן - קידוחים		56.1
רמת הגולן, נגב*, יוטבתה, ערבה**		70.6
		76.5

תעריף בכל
חדשי השנה
(שקלים למ"ק)

* כולל כורנוב, הר הנגב ועזרי.
** כולל אילת, פראן, עין יהב ועין בוקק.

1.3 מים לבריכות דגים

תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק נוספים לדונם (בשקלים למ"ק)	תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק ראשונים לדונם (בשקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות
18.2	20.4	בית-שאן — מעיינות
29.3	31.5	שפעה

הערה: במפעל מקורות שבו מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר יחול התעריף שבטור הימני על 1,000 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 3,000 המ"ק הנוספים לדונם.

2 מים לתעשייה

תעריף (שקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות
34.9	בית שאן — מעיינות
45.1	עמק הירדן
63.8	כפר גלעדי
62.9	חולון
72.2	אורן-חדרה
68.9	קרן בנא
	רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, גולני, גליל מרכזי, עכו-שפרעם, שימרון-הרי אפרים, מגדל-נצרת, עמק מורח, רום כרמל, שומרון, בית-שאן-קידוחים, גוש דן, השפלה, אשתאול, שואבה, אשקלון, נגב *, יוטבתה, ערבה **
76.5	

3 מים לצריכה ביתית

79.1	בית-שאן — מעיינות
89.3	עמק הירדן
108.0	כפר גלעדי
107.1	חולון
117.0	אורן-חדרה
113.1	קרן בנא
	רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו-שפרעם, שימרון-הרי אפרים, מגדל-נצרת, עמק מורח, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, בית שאן-קידוחים, גוש דן, השפלה, אשתאול, שואבה, לכיש, אשקלון, נגב *, יוטבתה, ערבה **
119.0	

* כולל כורנוב, י'ר הנגב וערד.

** כולל אילת, פראן, עין יהב ועין בוקק.

התעריפים בעד כמות מים נחרגת לחקלאות, לתעשייה ולצריכה ביתית, יהיו כדלקמן:

- 4.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצה תוספת של 39 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות 1) עד (3), לפי העניין.
- 4.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא בין 10% ל-20% מכמות המים המוקצה תוספת של 98 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות 1) עד (3), לפי העניין.
- 4.3 לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 20% מכמות המים המוקצה תוספת של 196 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים.

8. הוחלט כדין על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות, לאחר אישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום התעריפים הנקובים בתקנות אלה, יבואו תעריפים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקן לפני השינוי בתעריפי החשמל. במפעלי מקורות המפיקים או מספקים מים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר בה נציב המים, המחייבת שימוש מזערי באנרגיה, יהיה שיעור ההעלאה 0.25% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל.

תצמדת התעריפים לתעריפי החשמל לשאיבת מים

9. במפעל מקורות, שלידו קיים תאגיד של צרכנים המקיף את כל הצרכנים של מפעל המים או מרביתם, הנוטל חלק פעיל בהנהלת המפעל ותורם, לדעת נציב המים, תרומה ממשית לניהולו של מפעל מקורות, רשאי נציב המים להכיר בחישוב מאוזני של הוצאות המפעל, שהגישה לו ההנהלה המשותפת של המפעל, ואם חישוב זה מצביע על עודף בהכנסות המפעל עקב גביית התעריפים המפורטים בתקנות אלה מעל לדרוש לכיסוי הוצאותיו של המפעל, רשאי נציב המים להורות למקורות להחזיר לתאגיד של הצרכנים את העודף האמור, במלואו או בחלקו.

מפעל המנוהל במשותף עם תאגיד של צרכנים

10. שר החקלאות רשאי להחיל הוראות תקנות אלה גם על ספק אחר, פרט למקורות, המספק כמות מים שנתית שאינה נופלת מ-15,000,000 מ"ק.

תחלת התעריפים על ספקים גדולים

11. הוראות תקנות אלה לא יחולו על מים מותפלים, מי שפכים מטוהרים, מי שטפונות, ומים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרת המים השונות על פי קביעת נציב המים, אלא אם מצא נציב המים לנכון להחיל תעריפים אלה, כולם או מקצתם על סוגי מים כאמור.

סוג לתחולה

12. תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות), התשמ"ד-1984² — בטלות.

ביטול

ב' בניסן התשמ"ה (24 במרס 1985) אריה נחמקין שר החקלאות (חמ 807-3)

2 ק"ת התשמ"ד, עמ' 1261, עמ' 1621, עמ' 1803, עמ' 2173, עמ' 2445; התשמ"ה, עמ' 709.

תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), התשמ"ה — 1985

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה, "רשות מקומית" — עיריה או מועצה מקומית או מועצה אזורית, המספקת מים, לרבות מי שבא במקומו לענין הספקת מים בתחומיהן.

2. רשות מקומית לא תספק מים בתחום שיפוטה, אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

3. (א) התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיוון, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איוון, המתפרסמות מפעם לפעם.

(ב) התעריפים הנקובים בתקנות אלה אינם כוללים מס ערך מוסף, פרט לתעריפים הנקובים בתקנה 4(1), הכוללים מס ערך מוסף.

4. התעריפים למים שמספקות הרשויות המקומיות, יהיו, לחודש, כמפורט להלן:

1" לצריכה ביתית

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור —

1.1.1 בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם 281

1.1.2 בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם 436

1.1.3 בעד כל מ"ק נוסף 694

1.1.4 משפחה המונה מעל 4 נפשות, הגרות ביחידת דיור, ושהצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, לכל נפש נוספת מעל ל-4, במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1, לאחר שתוגש לרשות המקומית בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת);

הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1 לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1.1.5 בבתי משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, שבהם קיימת צריכת מים משותפת, כולל מים לחימום ומים חמים, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

צריכת המים המשותפת שנתקבלה לאחר החלוקה כאמור, תיוסף לצריכה הביתית ותיחשב כחלק ממנה לענין פסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.3 לעיל.

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.

אספקת מים
לפי תעריפים

התעריפים כוללים
היטלי איוון
ואינם כוללים
מס ערך מוסף

תעריפי מים
חדשים

1.1.6 עבור מים לשימוש במצננים מדבריים הפועלים על מים באילת, בהגבלה של 12 מ"ק לחודש ליחידת דיור, בחדשים אפריל-אוקטובר בלבד ומעל 8 מ"ק הראשונים ליחידת דיור או מעל לכמות המוגדלת

1.2 גינות נוי מושקות —

1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונים ליחידת דיור או מעל לכמות המוגדלת (ביחידת דיור בה מתגורר אדם אחד והוגשה לרשות המקומית בקשה על כך בכתב — מעל 5 מ"ק הראשונים)

1.2.1.1 בכל הרשויות המקומיות פרט למפורטות להלן בנפרד — ההגבלה תהיה כדלקמן:

(א) בחדשים אפריל-מאי — 5 מ"ק לחודש;

בחדשים יוני-יולי — 12 מ"ק לחודש;

בחדשים אוגוסט-ספטמבר — 12 מ"ק לחודש;

בחדשים אוקטובר-נובמבר — 5 מ"ק לחודש;

או:

(ב) התפלגות חדשית אחרת, בהתאם לתנאים ולצרכים המיוחדים של הרשות המקומית ובלבד שסך כל הכמות המוקצבת בחדשים אפריל-נובמבר בלבד, לא תעלה על 68 מ"ק.

(ג) שיטת ההגבלה תהיה לפי החלטת הרשות המקומית ובלבד שההחלטה תהיה אחת לגבי כלל הצרכנים של הרשות המקומית.

1.2.1.2 ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח למערב המחבר את הערים אשקלון וקרית-גת לבין קו ישר ממזרח למערב העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיריות אשקלון וקרית-גת, וכן ברשויות המקומיות הנמצאות בעמק בית-שאן — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש, בחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.

1.2.1.3 ברשויות המקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח למערב, העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיר באר-שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש בחדשים אפריל עד נובמבר ו-3.0 מ"ק לחודש בחדשים דצמבר עד מרס.

1.2.1.4 באילת ההגבלה תהיה של 8 מ"ק במשך כל השנה ובנוסף על האמור בפסקת משנה 1.2.1 — גם מעל לכמות למצנן מדברי הפועל על מים.

	1.2.2	במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, לפי הכמות שנצרכה בפועל אך לא מעל ההגבלות, ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 ועד 1.2.1.4, לפי הענין, והמתייחסות לכל מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.
	1.2.2.1	מצאה רשות מקומית כי גינת נוי מושקית משמשת להנאת הציבור, רשאית היא לקבוע, על פי בקשה שתוגש לה בכתב, כי גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 יהיה 1000 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.
	1.2.3	מעבר להגבלות — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2 ו-1.1.3, לפי הענין.
	1.2.4	בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, יהיה גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 — 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור בבית המשותף ובלבד שסך כל השטח לא יעלה על שטח הגינה המצוי בפועל בבית המשותף.
	1.2.5	בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליון צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.
	1.2.6	החייב בתעריף לצרכי בית, כאמור בפסקאות משנה 1.1—1.2, לפי הענין, ייעשה אך ורק לגבי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה.
	2	לתעשייה
	2.1	לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית — כאשר המים המופקים בידי הרשות המקומית — בגבולות הכמות המוקצבת מעל הכמות המוקצבת — 108 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת 147 בעד כמות מים נחרגת שהיא בין 10% ל-20% מהכמות המוקצבת 206 בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 20% מהכמות המוקצבת 304
	2.2	מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לתעשייה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשייה

לצרכן הרשום ברשיון. הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לתעשייה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו

בגבולות הכמות המוקצבת —

108 כאשר מרבית כמות המים לתעשייה ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית
כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים —
אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק —

המחיר המשולם לספק במקור המים שממנו מסופקת מרבית כמות המים לתעשייה למעט מע"מ ובתוספת 31 שקלים למ"ק (להלן המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים לתעשייה מופקת בידי הרשות המקומית —

147 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת

206 בעד כמות מים נחרגת שהיא בין 10% ל-20% מהכמות המוקצבת

304 בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 20% מהכמות המוקצבת

כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים —

המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 39 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 98 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא בין 10% ל-20% מהכמות המוקצבת, ובתוספת 196 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 20% מהכמות המוקצבת.

439 2.3 למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה

2.4 לבניה באתרי הבניה —

2.4.1 באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל 7500 מ"ר

שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה

318

318

2.4.2 באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר

318

2.4.3 בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה

357

2.4.4 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין

416

בעד כמות מים נחרגת שהיא בין 10% ל-20% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין

514

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 20% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3

3 לחקלאות

3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית—

כאשר כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית — כמפורט בטבלה שלהלן :

מעל הכמות המוקצבת			בגבולות הכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 20%	בעד כמות מים נחרגת שהיא בין 10%-20%	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%		
מהכמות המוקצבת	מהכמות המוקצבת	מהכמות המוקצבת		
219	121	62	23	מועצה אזורית עמק הירדן
				עירית חדרה; מועצות מקומיות: אליכין, בנימינה, זכרון יעקב, יסוד המעלה, מנחמיה, פרדס חנה—כרכור, עתליה
249	151	92	53	עיריות: עכו, נהריה, קרית אתא, קרית ביאליק, קרית מוצקין, קרית ים; מועצה אזורית מטה אשר; מועצות מקומיות: אבן יהודה, גילגוליה, טייבה, פקיעין, פרדסיה, קלנסואה, שבי ציון
270	172	113	74	עיריות: הרצליה, כפר סבא, לוד, נתניה, פתח-תקה, ראשון לציון, רמלה, רחובות, רעננה; מועצות מקומיות: גבעת שמואל, גדרה, הדר השרון, הוד השרון, יהוד, כפר יונה, כפר שמריהו, נחלת יהודה, נס ציונה, קדימה, קרית אונו, רמת השרון, תל מונד
273	174.5	116	76.5	כל יתר הרשויות המקומיות שלא פורטו לעיל
273	174.5	116	76.5	

מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לחקלאות ממספר מקורות, ביו בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים שממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו. בגבולות הכמות המוקצבת — כאשר מרבית המים לחקלאות ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק ממקור המים שממנו מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות למעט מע"מ ובתוספת 29 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

3.2

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 39 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 98 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא בין 10% ל-20% מהכמות המוקצבת, ובתוספת 196 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 20% מהכמות המוקצבת.

למשקי עזר —

3.3

בגבולות הכמות המוקצבת ומעל לכמות המוקצבת — כאמור בפסקאות משנה 3.1 ו-3.2, לפי הענין.

4 לשירותים ושירותים ציבוריים

בשקלים למ"ק

4.1 למוסדות חינוך ממלכתיים ופרטיים —

348

(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

348

בגבולות הכמות המוקצבת

682

מעל לכמות המוקצבת

לבתי חולים —

4.2

348

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

348

בגבולות הכמות המוקצבת

682

מעל לכמות המוקצבת

לבתי מלון —

4.3

257

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

257

בגבולות הכמות המוקצבת

מעל לכמות המוקצבת —

בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%

296

מהכמות המוקצבת

355

בעד כמות מים נחרגת שהיא בין 10% ל-20% מהכמות המוקצבת

492

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 20% מהכמות המוקצבת

למיתקני בטחון —

4.4

348

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

348

בגבולות הכמות המוקצבת

682

מעל לכמות המוקצבת

לגיגון —

4.5

לגיגון ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקומית או רשות ממלכתית או ציבורית —

4.5.1

159

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

159

בגבולות הכמות המוקצבת

450

מעל לכמות המוקצבת

לגיגות נזי מושקות, פרט לגיגון ציבורי ופרט לגיגות נזי מושקות, המאוזכרות בפסקה (1), ובתנאי שהמים לגיגות הנזי נמדדים בנפרד —

4.5.2

(א) בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 עד 1.2.1.4, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה

159

לכל 100 מ"ר של גינה

412

(ב) מעבר להגבלות

למיתקני תחבורה —

4.6

488

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

488

בגבולות הכמות המוקצבת

813

מעל לכמות המוקצבת

למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה

4.7

353

למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה

353

למכבסות

4.8

353

לחנויות דגים

4.9

353

לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות

4.10

353

לבתי עלמין

4.11

502	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות	4.12
683	לחנויות, עסקים ומשרדים	4.13
640	לכל שימוש אחר, שלא פורט בתקנות אלה	4.14

5 דמי שימוש קבועים

5.1 לצריכה ביתית — 840 שקלים לחודש.

5.2 (1) צרכן המשתמש בכמות של 3 מ"ק לחודש או למטה מזה לצריכה ביתית, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.

(2) צרכן המשתמש בלמעלה מ-3 מ"ק לחודש לצריכה ביתית, ינוכו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיחוייב בו בעד צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים בתקנה 1 לעיל, לפי הענין.

5.3 לכל שאר השימושים — 1633 שקלים לחודש.

5.4 (1) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום הנופל מ-1633 שקלים לחודש, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.

(2) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום העולה על 1633 שקלים לחודש, ינוכו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיחוייב בו בעד צריכת המים שלו, כאמור.

5. רשות מקומית שהצטרפה לקרן לשיקום וחיידוש מערכות מים ברשויות מקומיות אשר אישרו שר הפנים ונציב המים ומפרישה כספים למטרה זו, על פי תנאיה המאושרים של הקרן, תהיה רשאית לגבות מצרכנים בנוסף על התעריפים הנקובים בתקנות אלה, את הסכומים הבאים:

גביה עבור
שיקום וחיידוש
מערכת המים

1.1 לצריכה ביתית, שירותים ושירותים ציבוריים — 29 שקלים למ"ק

1.2 לתעשייה ולחקלאות — 7 שקלים למ"ק

6. (א) רשות מקומית תגבה את התעריפים המפורטים בתקנות אלה אך ורק על פי קריא מדי-מים שנעשה אחת לחדשיים לפחות בהתאם לתקנות מדידת מים (מדי מים), התשל"ו-1976, ובצמוד להודעה לצרכנים על תצורות המים שלהם כאמור באותן תקנות, אחת לחדשיים לפחות; לא תגבה רשות מקומית תעריפי מים לפי תקנות אלה בכל דרך אחרת.

גביה על פי
קריא מדי מים
ומקדמות על
חשבון הצריכה
השוטפת של המים

(ב) בנוסף לחיוב הצרכן על פי תצורות המים שלו, כאמור בתקנת משנה (א), רשאית רשות מקומית לכלול בהודעה לצרכן חיוב במקדמה כספית, ללא פירוט כמותי של מים בגובה של עד 50% מהחשבון, וזאת כמקדמה על חשבון הצריכה השוטפת של מים; בהודעה הבאה שתשלח לצרכן תקווז המקדמה שגולקחה מהצרכן בהודעה הקודמת, כנגד המקדמה החדשה שיחוייב בה.

7. (א) רשות מקומית רשאית לגבות מצרכן של מים לתעשיה, לשירותים ולשירותים ציבוריים את התעריפים המפורטים בתקנה 4(2) ו-4(4), לפי לענין, בהתאם לכמות המים שנצרכה בפועל בתקופת החיוב ולפי התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

(ב) בסוף כל שנה תבדוק הרשות המקומית את צריכת המים של צרכן כאמור בתקנת משנה (א), ואם יימצא כי הצרכן חרג מכמות המים השנתית שהוקצבה לו ברשיון ההפקה, רשאית הרשות המקומית לחייב את הצרכן, לגבי כמות המים הנחרגת, בהפרש שבין התעריף שנקבע לכמות שמעל לכמות המוקצבת לבין התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

8. (א) רשות מקומית אשר אינה ממלאה אחר הוראות תקנות אלה, כולן או מקצתן, רשאי שר החקלאות, בהסכמת שר הפנים, לבטל תחולתן של תקנות אלה לגביה.

(ב) מצאה רשות מקומית כי התעריפים הנקובים בתקנות אלה, כולם או מקצתם, אינם מתאימים לעלויות המים שלה או לצריכה, רשאית היא לפנות לשרי הפנים והחקלאות בבקשה מנומקת להרשות לה להתקין חוק עזר בתחומיה, אשר יקבע תעריפים שונים מן האמור בתקנות אלה, כולם או מקצתם.

(ג) אישרו שרי הפנים והחקלאות את הבקשה, רשאים הם להתיר לרשות המקומית להתקין חוק עזר, אשר יחול בתחומיה במקומם של התעריפים המפורטים בתקנות אלה, במלואם או בחלקם, הכל בהתאם לענין.

(ד) מצא שר החקלאות כי עלויות המים של רשות מקומית מסוימת מצדיקות קביעת תעריף מיוחד למים לחקלאות או לתעשיה השונה מן האמור בתקנות אלה, רשאי הוא, בהסכמת שר הפנים, לקבוע לאותה רשות מקומית תעריף אחר לאותם מים וזאת על פי פניית צרכנים של מים כאמור באותה רשות מקומית.

9. (א) מצאה רשות מקומית כי מדמים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת לא ניתן לקבוע את צריכת המים של הצרכן, רשאית היא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים, שנקבעה לפי הצריכה הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לתקופה שבה מדמים לא פעל כהלכה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי הצריכה של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, הכל על פי החלטת הרשות המקומית, ובלבד שבתקופה שעליה מסתמכים לצורך החיוב היתה מדידה תקינה של צריכת המים.

(ב) במקום שלא הותקן מד-מים, ייעשה החיוב כמפורט להלן:

(1) לצריכה ביתית —

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור — לפי 12 מ"ק לחודש לפי החלוקה הנקובה בתקנה 4(1.1) עד 4(1.1.4);

1.2 במקום שיש אישור של הרשות המקומית, שאין אפשרות להתקין בו מד-מים, וגודל יחידת הדיור אינו עולה על 50 מ"ר ומתגוררות בה לא יותר מאשר שתי נפשות, ייעשה החיוב לפי 8 מ"ק לחודש; אם באותה יחידת דיור מתגוררת רק נפש אחת — לפי 5 מ"ק לחודש; כל זאת, לאחר שהוגשה לכך בקשה בכתב;

1.3 לגינות נוי מושקות, לפי גודל השטח ולפי האזור — הכל כמפורט בתקנה 4(1.2) עד 4(1.2.1.4);

(2) לשירותים ושירותים ציבוריים — לפי 5 מ"ק לחודש.

(3) למלאכה ותעשייה זעירה, כמשמעותם בתקנה 2.3 — לפי 10 מ"ק לחודש.

הצמדת התעריפים
לתעריפי החשמל
לשאיבת מים

10. הוחלט כדין על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום התעריפים הנקובים בתקנות אלה, יבואו תעריפים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים, לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל.

עיגול סכום
החיוב

11. רשות מקומית רשאית, בחשבון שהיא שולחת לצרכן לפי תקנות אלה, לעגל את סכום החיוב הסופי לשקל הקרוב; סכום של חצי שקל יעוגל כלפי מעלה.

עדיפות על
חוקי עזר

12. זולת אם נאמר אחרת בתקנות אלה, הוראות תקנות אלה עדיפות ובאות במקומן של כל הוראה או קביעה בחוקי עזר של רשויות מקומיות, הסותרות או שאינן בהתאמה לאמור בתקנות אלה; אין הוראות תקנות אלה פוגעות או גורעות מהוראות אחרות הכלולות בחוקי עזר.

ביטול

13. תקנות המים (תעריפי מים ברשויות המקומיות), התשמ"ד—1984³, ותקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת), התשמ"ד—1984⁴ — בטלות.

אריה נתמקין
שר החקלאות

ב' בניסן התשמ"ה (24 במרס 1985)
(חמ 29-3)

3 ק"ת התשמ"ד, עמ' 1265, עמ' 1805, עמ' 2175, עמ' 2447; התשמ"ה, עמ' 711.
4 ק"ת התשמ"ד, עמ' 1274, עמ' 1630, עמ' 1812, עמ' 2182, עמ' 2454; התשל"ה, עמ' 718.

צו שירות בטחון (התייצבות לרישום, לבדיקות ולשירות בטחון) (מס' 2), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 3, 4, 7, 8 ו-9 לחוק שירות בטחון, התשי"ט—1959 [נוסח משולב]¹ (להלן — החוק), אני מצווה לאמור:

הגדרות

1. בצו זה —

"בר-רישום" — אזרח ישראלי או תושב קבוע, גבר או אשה — למעט אשה נשואה, אשר הרה ואם לילד שנולד בין א' בניסן התשכ"ח (30 במרס 1968) לבין כ"ט באלול התשכ"ח (22 בספטמבר 1968), שני התאריכים בכלל;

"הודעה אישית" — הודעה בכתב של הפוקד או מטעמו המיועדת אל בר-רישום או אל חייב שירות סדיר או חייב שירות מילואים והנמסרת לו אישית, נרשמת, בתעודת ההתייצבות שלו או נשלחת אליו בדואר;

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 286.

"חייב בשירות סדיר" — עולה שהוא אחד מאלה:

- (1) גבר שנולד בין א' בתשרי התשט"ז (17 בספטמבר 1955) לבין כ"ט באלול התשכ"ז (4 באוקטובר 1967), שני התאריכים בכלל, שטרם שירת שירות סדיר;
- (2) אשה שנולדה בין א' בתשרי התשי"ט (15 בספטמבר 1958) לבין כ"ט באלול התשכ"ז (4 באוקטובר 1967), שני התאריכים בכלל, שטרם שירתה שירות סדיר;
- (3) גבר מורשה, או זכאי להיות מורשה לעסוק ברפואה לפי פקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז—1976² או לעסוק ברפואת שיניים, לפי פקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט—1979³, שנולד בין א' בתשרי התשי"א (12 בספטמבר 1950) לבין כ"ט באלול התשט"ו (16 בספטמבר 1955) ושני התאריכים בכלל, שטרם שירת שירות סדיר;
- (4) אשה המורשית או הזכאית להיות מורשית לעסוק ברפואה לפי פקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז—1976, או לעסוק ברפואת שיניים, לפי פקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט—1979, שנולדה בין א' בתשרי התשי"א (12 בספטמבר 1950) לבין כ"ט באלול התשי"ח (14 בספטמבר 1958) ושני התאריכים בכלל, שטרם שירתה שירות סדיר;

"חייב בשירות מילואים" —

- (1) עולה שהוא אחד מאלה:

- (א) גבר שנולד בין ג' בטבת התרצ"ג (1 בינואר 1933) לבין כ"ט באלול התשט"ו (16 בספטמבר 1955), שני התאריכים בכלל, ואינו חייב בשירות סדיר;
- (ב) גבר שמורשה או זכאי להיות מורשה לעסוק ברפואה לפי פקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז—1976 או לעסוק ברפואת שיניים לפי פקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט—1979, שנולד בין א' בתשרי התרצ"א (23 בספטמבר 1930) לבין ב' בטבת התרצ"ג (31 בדצמבר 1932), שני התאריכים בכלל.
- (2) אשה נשואה למעט אשה הרה ואם לילד המורשית או זכאית להיות מורשית לעסוק ברפואה לפי פקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז—1976 או לעסוק ברפואת שיניים לפי פקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט—1979, שהיתה לאזרח ישראלי או לתושב קבוע בין ח' בתשרי התשי"י (1 באוקטובר 1949) לבין יום פרסום צו זה ברשומות, שנולדה בין א' בתשרי התשי"א (12 בספטמבר 1950) לבין כ"ט באלול התשכ"ז (4 באוקטובר 1967) ואין בידה תעודה המעידה שהיא פוטרה משירות בטחון;

"מועמד לשירות" — אדם שהוא בר־רשום, חייב בשירות סדיר או חייב בשירות מילואים; **"עולה" —** אזרח ישראלי או תושב קבוע, גבר או אשה למעט אשה נשואה, אשה הרה ואם לילד שהיה לאזרח ישראלי או לתושב קבוע בין ח' בתשרי התשי"י (1 באוקטובר 1949) לבין יום פרסום צו זה ברשומות ואין בידו תעודה המעידה שהוא פוטר משירות בטחון.

2. כל מועמד לשירות נקרא בזה להתייצב לרישום במקום ובזמן שהודיעו לו בהודעה אישית.

התיישובות
לרישום על פי
הודעה אישית

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 30, עמ' 594.
3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 32, עמ' 614.

3. כל מועמד לשירות שלא קיבל עד כ"ב בניסן התשמ"ה (13 באפריל 1985) הודעה אישית כאמור בסעיף 2, נקרא בזה להתייצב לרישום בלשכת גיוס אזרית, כמפורט בתוספת, בשעה 08.00 בתאריך הקבוע בטבלה שלהלן:

מועד התייצבות		תאריך לידה	
נשים	גברים	לבין	בין
ד	ג	ב	א
א' בניסן התשכ"ח (30 במרס 1968)	ט"ו בניסן התשכ"ח (13 באפריל 1968)	כ"ג בניסן התשמ"ה (14 באפריל 1985)	ד' בתמוז התשמ"ה (23 ביוני 1985)
ט"ז בניסן התשכ"ח (14 באפריל 1968)	ל' בניסן התשכ"ח (28 באפריל 1968)	כ"ד בניסן התשמ"ה (15 באפריל 1985)	ה' בתמוז התשמ"ה (24 ביוני 1985)
א' באייר התשכ"ח (29 באפריל 1968)	ט"ו באייר התשכ"ח (13 במאי 1968)	כ"ה בניסן התשמ"ה (16 באפריל 1985)	ו' בתמוז התשמ"ה (25 ביוני 1985)
ט"ז באייר התשכ"ח (14 במאי 1968)	א' בסיון התשכ"ח (28 במאי 1968)	כ"ו בניסן התשמ"ה (17 באפריל 1985)	ז' בתמוז התשמ"ה (26 ביוני 1985)
ב' בסיון התשכ"ח (29 במאי 1968)	ט"ז בסיון התשכ"ח (12 ביוני 1968)	ל' בניסן התשמ"ה (21 באפריל 1985)	ח' בתמוז התשמ"ה (27 ביוני 1985)
י"ז בסיון התשכ"ח (13 ביוני 1968)	א' בתמוז התשכ"ח (27 ביוני 1968)	א' באייר התשמ"ה (22 באפריל 1985)	י"א בתמוז התשמ"ה (30 ביוני 1985)
ב' בתמוז התשכ"ח (28 ביוני 1968)	ט"ז בתמוז התשכ"ח (12 ביולי 1968)	ב' באייר התשמ"ה (23 באפריל 1985)	י"ב בתמוז התשמ"ה (1 ביולי 1985)
י"ז בתמוז התשכ"ח (13 ביולי 1968)	ב' באב התשכ"ח (27 ביולי 1968)	ז' באייר התשמ"ה (28 באפריל 1985)	י"ג בתמוז התשמ"ה (2 ביולי 1985)
ג' באב התשכ"ח (28 ביולי 1968)	י"ז באב התשכ"ח (11 באוגוסט 1968)	ח' באייר התשמ"ה (29 באפריל 1985)	י"ד בתמוז התשמ"ה (3 ביולי 1985)
י"ח באב התשכ"ח (12 באוגוסט 1968)	ב' באלול התשכ"ח (26 באוגוסט 1968)	ט' באייר התשמ"ה (30 באפריל 1985)	ט"ו בתמוז התשמ"ה (4 ביולי 1985)
ג' באלול התשכ"ח (27 באוגוסט 1968)	י"ז באלול התשכ"ח (10 בספטמבר 1968)	י' באייר התשמ"ה (1 במאי 1985)	י"ח בתמוז התשמ"ה (7 ביולי 1985)
י"ח באלול התשכ"ח (11 בספטמבר 1968)	כ"ט באלול התשכ"ח (22 בספטמבר 1968)	י"א באייר התשמ"ה (2 במאי 1985)	י"ט בתמוז התשמ"ה (8 ביולי 1985)

חייב שירות סדיר או חייב שירות מילואים ט"ז בסיון התשמ"ה (5 ביוני 1985)

4. כל מועמד לשירות נקרא בזה להתייצב לבדיקות לשם קביעת כושרו לשירות בטחון, במקום ובזמן שהודיעו לו בהודעה אישית.

התייצבות
לבדיקות על פי
הודעה אישית

5. כל ברישום, גבר, שלא קיבל עד ט"ו בכסלו התשמ"ו (28 בנובמבר 1985) הודעה אישית כאמור בסעיף 4, נקרא בזה להתייצב לבדיקות לשם קביעת כושרו לשירות בטחון, בלשכת גיוס אזרית, כמפורט בתוספת, ביום ט"ז בכסלו התשמ"ו (29 בנובמבר 1985), בשעה 08.00.

התייצבות
לבדיקות על פי
הודעה אישית, גברים
ברישום

התייצבות
לבדיקות שלא
על פי הודעה
אישית, נשים —
בר־רשום

6. כל בר־רשום, אשה, שלא קיבלה עד י"ד בטבת התשמ"ו (26 בדצמבר 1985) הודעה אישית כאמור בסעיף 4, נקראת בזה להתייצב לבדיקות לשם קביעת כושרה לשירות בטחון, בלשכת גיוס אזורית, כמפורט בתוספת, ביום ט"ו בטבת התשמ"ו (27 בדצמבר 1985), בשעה 08.00.

התייצבות
לבדיקות שלא
על פי הודעה
אישית, חייבי
שירות סדיר
ומילואים

7. כל חייב שירות סדיר וכל חייב שירות מילואים אשר לא קיבל עד ג' באב התשמ"ה (21 ביולי 1985) הודעה אישית כאמור בסעיף 4, נקרא בזה להתייצב לבדיקות לשם קביעת כושרו לשירות בטחון, בלשכת גיוס אזורית, כמפורט בתוספת, ביום ד' באב התשמ"ה (22 ביולי 1985), בשעה 08.00.

התייצבות
להשלמת בדיקות
על פי הודעה
אישית

8. כל מועמד לשירות שהתייצב לבדיקות לשם קביעת כושרו לשירות בטחון, וכשרו לא נקבע, נקרא בזה להתייצב להשלמת בדיקות לשם קביעת כושרו במקום ובמועד שהודיעו לו בהודעה חתומה ביד יושב ראש הועדה הרפואית או מטעמו.

התייצבות
להשלמת בדיקות
שלא על פי
הודעה אישית —
בר־רשום

9. כל בר־רשום כאמור בסעיף 8 אשר לא קיבל עד ו' בשבט התשמ"ו (16 בינואר 1986) הודעה כאמור באותו סעיף, נקרא בזה להתייצב להשלמת הבדיקות לקביעת כושרו לשירות בטחון בלשכת גיוס אזורית כמפורט בתוספת, ביום ו' בשבט התשמ"ו (17 בינואר 1986), בשעה 08.00.

התייצבות
להשלמת בדיקות
שלא על פי
הודעה אישית —
סדיר ומילואים

10. כל חייב שירות סדיר, וכל חייב שירות מילואים כאמור בסעיף 8, אשר לא קיבל עד ג' בתשרי התשמ"ו (18 בספטמבר 1985) הודעה אישית כאמור באותו סעיף, נקרא בזה להתייצב להשלמת הבדיקות לקביעת כושרו לשירות בטחון, בלשכת גיוס אזורית כמפורט בתוספת, ביום ד' בתשרי התשמ"ו (19 בספטמבר 1985), בשעה 08.00.

התייצבות לשירות
סדיר על פי
הודעה אישית

11. כל בר־רשום שנמצא כשיר לשירות, לרבות מי שפוקד רשאי לקרואו לשירות בטחון לפי סעיף 8 לחוק, נקרא בזה להתייצב לשירות סדיר, במקום ובזמן שהודיעו לו בהודעה אישית, אם בזמן שנקבע להתייצבות הגיע לגיל 18 בהתאם לשיטת חישוב הגילים הקבועה בסעיף 2 לחוק.

התייצבות לשירות
סדיר שלא על פי
הודעה אישית
גברים —
בר־רשום

12. כל בר־רשום, גבר שלא קיבל עד ו' בניסן התשמ"ו (16 באפריל 1986) הודעה אישית כאמור בסעיף 11, נקרא בזה להתייצב לשירות סדיר בלשכת גיוס אזורית כמפורט בתוספת, ביום ח' בניסן התשמ"ו (17 באפריל 1986), בשעה 08.00.

התייצבות לשירות
סדיר שלא על פי
הודעה אישית
נשים —
בר־רשום

13. כל בר־רשום, אשה שלא קיבלה עד י"ב בניסן התשמ"ו (21 באפריל 1986) הודעה אישית כאמור בסעיף 11, נקראת בזה להתייצב לשירות סדיר בלשכת גיוס אזורית כמפורט בתוספת, ביום י"ג בניסן התשמ"ו (22 באפריל 1986), בשעה 08.00.

התייצבות לשירות
בטחון על פי
הודעה אישית

14. כל חייב שירות סדיר וכל חייב שירות מילואים שנמצא כשר לשירות לרבות מי שפוקד רשאי לקרואו לשירות בטחון לפי סעיף 8 לחוק, נקרא לשירות בטחון במקום ובזמן שהודיעו לו בהודעה אישית.

התייצבות לשירות
בטחון שלא על פי
הודעה אישית —
חייב שירות
סדיר וחייב
שירות מילואים

15. כל חייב שירות סדיר וכל חייב שירות מילואים, אשר לא קיבל עד כ"א בסיון התשמ"ה (28 ביוני 1986) הודעה אישית, הכל כאמור בסעיף 14, נקרא בזה להתייצב לשירות בטחון, בלשכת גיוס אזורית כמפורט בתוספת, ביום כ"ב בסיון התשמ"ו (29 ביוני 1986), בשעה 08.00.

תוספת

לשכות הגיוס האזוריות:

ירושלים	— רח' רש"י 103 (שכונת מקור ברוך);
חיפה	— רח' עומר אל-כיאם 14—12 (מול העיריה);
תל השומר	— מחנה תל השומר (על יד קיראון);
טבריה	— רח' נצרת;
באר-שבע	— רח' יד ושם 22.

משה יערי, אל"מ
ראש מינהל גיוס
פוקד

י"ב באדר התשמ"ה (5 במרס 1985)
(חמ 241—3)

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).